

Dražičky

Kraj: Jihočeský

Správní obvod: Tábor

Nadmořská výška: 454 m n. m.

Počet obyvatel: 172

Adresa URL: www.drazicky.cz

Okres: Tábor

GPS souřadnice: 49.399027N, 14.598717E

První pís. zmínka: 1379 (645 let)

PSČ: 391 75

Historie obce Dražičky

První zmínka, která je v archívech uchována, je z roku 1379. Ve 14. století patřily Dražičky k panství Příběnickému. Dne 12. října 1495 prodal Petr Vok z Rožumberka vsi Slapy a Dražičky Vítovi ze Rzávého na Dobronicích. Při Dobronickém panství zůstaly Dražičky až do roku 1519, kdež je Jan, syn Vítův, Janovi Záreckému z Polkovic, úředníku z Tábora prodal.

Samostatným statkem staly se Dražičky teprve v 16. století. Roku 1565 totiž přijal Adam Petřek z Polkovic ves tu od matere své Markéty Zárecké a oženil se s Veronikou z Petřkova a z Otic, již roku 1567 na dvoru a vsi Dražičkách 250 kop věnoval. V letech následujících postavil při dvoře novou tvrz.

Tvrz byla stavěna v letech 1565 - 1589. Podle odhadu z roku 1704 byla "od kamene vystavena a šindelem krytá, kdež v hořejším štoku se nachází 5 pokojův, 1 komora a síně, v dolejším štoku velká světnice, 2 komory, sklep klenutý a kuchyně, též pro panské koně maštale dvě". Tato tvrz byla později zbourána a místo ní vystaven zámček (pravděpodobně v 17. století). Nepodařilo se zjistit, kdo jej postavil.

V roce 1589 prodal Adam Petřek tvrz Dražičky se dvorem a ves s příslušenstvím Johance Vítové ze Stříteže na Stádlci za 3.600 kop míšenských. Po několikaletém držení postoupila paní tato roku 1615 tvrze Fridrichu Pětipeskému z Chýž a z Egerberka, jemuž se také podařilo blízkou ves Lhotu Hnojnou získati a ke zboží svému přivtělit. Po krátké době v roce 1617 koupila od něho statek ten Marie Zmyslovská z Olbramovic za 7250 kop míšenských, než ji roku 1618 dne 6. července prodala jej Vilému staršímu Hozlaurovi z Hozlau na Slapech.

Povstání roku 1618 - 1620 zúčastnil se Vilém jen v míře skrovné, pročež odsouzen jest roku 1623 jen třetiny statku svého; nicméně je mu vzat s prodán 1. listopadu 1623 Ludmile Pechlárové, rozené Novohradské z Kolovrat za 9.600 kop míšenských. Ke tvrzi patřily tehda tři vesnice - Dražičky, Slapy a Lhotka. Paní tato provdána v druhém loži za Maxmiliána Pechlara z Meminku, c. k. radu a nejvyššího lajtnanta, jemuž dům svůj na náměstí v Táboře odevzdala. O statcích svých pozemských učinila jiné pořízení, odkávši je před smrtí svou roku 1632 dne 25. dubna Mandaléně Maxmiliáně Františce ze Štanykeru, dceři své z prvního manželství a jejím dětem s Rudolfem z Malovic a na Proseči zplozeným. Ještě téhož roku zemřela a dotčená dcera její po 4 letech následovala. Tělo bylo pochováno v Pašně v kostele.

Rudolf spravoval potom Dražičky kolik let jako poručník a když dcera jeho Lidmila Helena let svých plnoletých dosáhla a za nějakého pana Rombalda se vdala, postoupil ji roku 1653 mateřský statek Dražičky, než tato drževši jej jen několik let, prodala roku 1660 tvrz Dražičky, dvůr, poplužný a ves Slapy se dvorem poplužným a ves Lhotku u Pintovky Lidmile Kateřině Brandštejnové z Terešova za 7000 fl. rh. Poněvadž byla tato paní manželkou Kaladějského pána, měly nyní Dražičky po kolik let stejné pány s Kaladým a spojení to by

bylo snad ještě déle potrválo, ale pro mnoho dluhů přišlo dědictví Brandštejnské roku 1704 k odhadnutí a nějaký čas potom statky rozprodány. Statky ty dostaly se všechny v držení Vchynských; Dražičky pak jež připadly jako dědictví otcovské Fr. Karlovi a Václavu Norbertu ze Vchynic, prodány potom k Želči.

Když byly v 18. století Dražičky prodány k Želči, staly se majetkem knížete Lobkovic. Po zrušení roboty v roce 1848 byla ves Dražičky uvolněna z tohoto majetku a občané propuštěni z roboty. Tím se ves Dražičky stala samostatnou.

Pokud se jedná o velkostatek byl pravděpodobně od Lobkoviců odkoupen hrabětem Janem Harachem. Hrabě Jan Harach na velkostatku sám nehospodařil a pronajal jej nájemci Roubíčkovi. Koncem 19. století koupil velkostatek Dražičky, dvůr Karolín a Červený od Hraběte Haracha František Vodňanský. Od té doby byl František Vodňanský a pak Karel Vodňanský majiteli až do znárodnění po II. světové válce.

